

FELSŐ-ZEMPLEN

POLITIKAI ES TÁRSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG:
Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő:
Kossuth Lajos-utca 34. szám.

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Egész évre 8 kor,
fél évre 4 kor. negyed évre 2 kor.
Egyes száma ára 20 fill.

Kéziratok nem adatnak vissza.
Börmentősen levelek nem fogadhatók el.
Nyílt-tér soronként 40 fill.

KIADÓHIVATAL
Hova az előfizetések, hirdetések és nyílttér díjak küldendők:
Landesman B. könyvnyomtatás.

A gabonapiac helyzete.

A campagne-nak már a vége felé járunk s alig néhány hónap választ el az új gabonacampagne kezdetétől, illetőleg az új terméstől. Elérkeztünk ahhoz az időponthoz, a hol két campagne között a spekuláció tevékenységre bő tér és alkalom nyílik, de a hol a spekulációnak már igen sok tényezőjével kell számolnia. A helyzet annyiban szokatlan, a mennyiben tavaly a négy vezető gabonatermésben rekordtermés volt, a mely a világterméseket tekintve, jelentékenyen meghaladta az 1911. évi termés-eredményeket. Ha a szeptembertől március elejéig terjedő szállításokat vizsgálják, azt kell látnunk, hogy Észak-Amerikából a búzaszállítások jelentékenyen, 13 millió métermázsával haladták meg az előző évi szállításokat, igen jelentékenyen emelkedtek az argentinai szállítások is, főleg február eleje óta, midőn az új argentinai termés vette az útját Európa felé. Még az orosz víz szállítások is nagyobbak voltak az említett időszakban az 1911. évvel szembeállítva, bár az orosz tavalyi termés-eredményekkel ez az elhajózás nincs a megfelelő arányban. Ez orosz szállításoknak csekély emelkedése, úgy látszik összefüggésben állott a téli háborus mozgalmakkal, de főleg a belföldi piac erősebb felvevő képességével, mert december végén az orosz szállítások egészen hirtelenül rendkívül kis

mennyiségekre redukálódtak. Csupán három gabona és búzakiviteli területről csökkentek a lefolyt campagneban a szállítások, még pedig Európa délkelet részéből, tehát a Balkán államokból, a mi nyilvánvalóan a háborúval függ össze, továbbá Kelet-Indiából és Ausztráliából. Az Európába való elhajózások azonban a lefolyt campagneban e visszaesések dacára jelentékenyen meghaladták a tavalyi elszállításokat, úgy hogy a campagne vége felé zavaroktól nem kell tartani. A készletek még elegendők és a balkáni háborútól való aggodalom ebben a tekintetben meglehetősen túlzásnak bizonyult, mert valószínűleg a tavalyiaknál nagyobb készletekkel megyünk át az új campagne-ba.

A két campagne között az szeptembertől máig terjedő szállításokon és a készleteken kívül a gabona árképződésében a világpiacon igen jelentékeny tényező még az őszi vetések áttelelése és a tavaszi vetési munkálatok, valamint azok a hírek, a melyek a legközelebbi időben esedékessé váló termésekről érkeznek. Ebben a tekintetben általánosságban azt lehet mondani, hogy az őszi vetés áttelelése mindenütt elég kedvező vetésjelentések érkeznek, de nem kedvezőtlenek a hazai jelentések sem, a mint az a földművelésügyi minisztériumnak legutóbb közzétett hivatalos jelentéséből is kiténik. Ha az időjárási viszonyok továbbra is kedvezőek maradnak, akkor valószínű,

hogy nálunk jó vagy legalább is jó közép-termésre lehet számítani, a mi azonban a mai viszonyok mellett a magyar mezőgazdáknak igen sokat jelenthet.

Nem szabad ugyanis szem elől téveszteni, hogy az őszi időjárás következtében Magyarországon a bevetett terület jelentékenyen csökkent, továbbá, hogy a tavaszi munkálatokkal nálunk az idén meglehetősen megkéstek, a mi meglehetősen ellensúlyozza a vetés kedvező helyzetét. Már pedig a jelenlegi vámok mellett elsősorban a belföldi termés gyakorol árszabályozó hatást, a mi mellett azt is számításba kell venni, hogy Ausztriában a bevetett terület szintén csökkent és hogy a Balkán-államok az idén minden valószínűség szerint gyöngében fognak érvényesülni a gabonapiacra, mint tavaly. A tavaszi munkálatok csak igen redukált mértékben sikerülhettek, az őszi termésre pedig sok a panasz, ezek a tényezők pedig igen jelentékeny hatással lesznek a belföldi piac áralakulására. Ezek a különböző tényezők természetesen az áralakulásban is kifejezésre jutottak, a mit a tavaszi és őszi határidő-jegyzések szembeállítása igazol. New-Yorkban az őszi határidőre szóló jegyzések alacsonyabbak, mint a tavasziak és éppen azon a szinten vannak, mint tavaly ilyenkor, a mi mellett figyelembe kell venni, hogy tavaly a terméskilátások az Egyesült-Államokban éppen olyan kedvezőek voltak, mint az idei év-

TÁRCZA.

Bernát, a széphangu szabólegény.

Pár perc mulva már ott keringőzött a pár a szin alatt. A mészáros virginia-szívat szitt, pekesen, modorosan hányt a lábait, Ágnes duhajul borult rá.

Matild kisasszony is táncolni ment a párjával, s Vanicsek a kert egyik zugában telepedett meg egy asztalnál. Rossz kedve volt. Mi az ördögöt keres itt, az elzúllott férfiak, a nekivadult némberek között? Undorodott a helytől, s otthon szeretett volna lenni az ágyban.

Egyszerre bösz lárma támadt a tánchely felől. Zűravaros ordítások tulharsogta a zongora hangját.

Vanicseket rossz előérzete a szin felé sodorta. S valóban a vad embergomolyag közepén meglátta Vas Bernátot, a mint a mészáros legénynyel viaskodott. Mellette állott Ágnes, aki a szabólegény haját cibálta.

— Semmi közöd már hozzám! — rikácsolta.

A verekedőket hamarosan szétszalasztotta a vendéglős s a pincérek. Edzett emberek voltak, az ilyen szcenák minden nap előfordultak a Nyári Vigadóban. A verekedőket kítuskolták a szinből, a zongorás friss keringőbe kezdett, a halálfeji Miska bácsi vidorán harsogta:

— Hölgyeim és uraim, a párbaj véget ért, új tánc, új szerelem!

A halálfeji magához vett egy nőt és szilaj táncba fogott vele. A zavart párok követ-

ték a példáját s perc mulva vígan, önfeledten folyt tovább a duhaj multság.

Vanicsek megragadta a szabólegény kezét s magával vonszolta.

— Bernát, hát ez illik?

A széphangu szabólegény értelmetlenül nézett a zenészre. Egész teste remegett az indulattól, a szeméi égtek.

— Eh, hagyjon el az ur, ha jót akar.

Ekkor odalépett hozzájuk a mészáros.

Izzadt homlokát törülgette és mosolygott.

Ne félj öcsém, én nem megyek olyan csunyaúl neked, mint te. Mi vagy nekem. Kerekes Kálmán? Csak annyi, mint az ökör, akit félkezemmel letaglózok. Hát mi bajod velem? Nem én csaltam el a szeretődöt. Kerekes Kálmán még senki szeretőjét el nem csalta. Ők jönnek utánam, mint legyek a hus után. Az Ágnes is úgy jött. Kérdezd meg tőle. De én visszaadom, ha téged akar. Vissza én! Akad elég nője Kerekes Kálmánnak.

A mészáros megpödrölte a bajszát és ön-elégülten szuszogott.

— Ágnes! — rivalt Bernát a leányra.

— No mi az? Még mindig itt vagy? Mit akarsz? Még bevisznek a rendőrök — mondta haragosan Ágnes.

Gyere haza!

— Én, hozzád? Soha!

— Miért?

— Eh, nem vagy te hozzám való. Én az vagyok, aki vagyok. Belőled ur lesz. Hogy is mondtátok a multkor? A te torkodban milliók vannak. Hát legyenek. Én nem akarom, hogy te hagyj el és rajtam ne vessenek. Inkább én hagylak.

— Nem igaz, nem hagylak!

— És mi lesz a milliókkal a torkodban? — kacagott a leány.

— Nem fér abba egy ötkoronás sem — toldotta meg a mészáros. — Hanem monddok én neked valamit, Ágnes. Ha olyan nagyon bomlik ez a fiatalember, eréd vissza hozzá.

— Hát már meguntál? — kérdezte dacosan Ágnes. — Nem baj, találom minden ujjamra férfit. De ezt a nyavalyást utálom.

Ezzel sarkon fordult. Elindult.

Vas Bernát utánaszaladt, hátulról átölelte mind a két karjával.

— Ágnes, ne menj! Ne menj, inkább abban hagyom a tanulást. Maradok szabó, leszek, ha akarod utcaseprő. Csak maradj.

A leány megfordult. Diadal lángja gyult ki a szeméből, ahogy tetőtől talpig végig mérte Vanicseket.

— Hát — ez már más.

A zenész megragadta a szabólegény kezét.

— Bernát, az Istenért, mit akarsz? Ezért a cafatért dobnád el magadtól a világot? Ezért?

Vas Bernát sirva fakadt. Leroskadott egy asztalra, a két karjára fektette az arcát és keservesen zokogott. Ágnes pedig a zenésznek rontott.

— Vigyázzon az ur! Akármilyen is vagyok, semmi köze hozzá. Bernát, — fordult a zokogó szabólegényhez — ha még egyszer meglátlak ezzel az emberrel, soha nem látsz többet. Vagy ő, vagy én.

Vas Bernát megtörölte a szeméit. Fölállott és száraz, csukló hangon mondta a zenésznek:

— Menjen el!

ben. Berlinben is az őszi jegyzések alacsonyabbak a tavasziaknál és a folyó jegyzésekkel szemben 4—5 márka a deport.

Nálunk ellenben reportot kell fizetni, amenyiben az októberi jegyzések jelentékenyen magasabbak az áprilisi jegyzéseknél, míg tavaly ilyenkor körülbelül ugyanakkora volt a deport. A piaci megítélés tehát más nálunk és más a nyugati piacokon.

A nagymihályi izr. nőegylet hangversenye.

— 1913. március 29-én. —

A helybeli műkedvelők már évek óta tetlen-ségre vannak kárhözhatva. Előkelőbb egyleteink valósággal versenyeztek, hogy „minél tekintélyesebb” nevű fővárosi művészeket és művésznőket állítsanak estélyei programjába. S a „minél tekintélyesebb” művésznők és művészek ha nem is hangversenyeztek, de szintén versengtek először abban, hogy minél tekintélyesebb tiszteletdíjat sarcoljanak az egyesület játékoncélú pénztárából, azután hogy minél igénytelenebb és olcsóbb helyettessel üzenjék meg az idejövétel legyőzhetetlen akadályait. A program kamaraénekesnőt ígért, s kaptunk is kamaraénekesnőt, aki hétköznapiok a faluvégi állásokban énekel. Ha biztosan akartuk tudni, hogy melyik nagy művészhez, vagy művésznőhöz nem lesz szerencsénk, csak el kellett olvasni a hirdett programot, s előre tudhattuk, hogy az abban megjelöltek bizonyosan betegek lesznek. Egyleteink következetesen hívták a nagy művészeket és művésznőket, ezek pedig következetesen nem jöttek, s ezen felül legfeljebb abban voltak még következetesek és figyelmesek, hogy saját nembeli ripacsot küldtek a nyakunkra. És lehet-e még többet is kívánni egy „minél tekintélyesebb” művésztől?

Csak elismerés illetheti a nőegyletet azért, hogy szakítva a helytelen gyakorlattal, visszatért a régi szokáshoz, s idejü táncestélyét igen kedves műkedvelő hangversenyyel vezette be. Igaz, hogy ily hangversenyt nehéz feladat egybeállítani. De az egyesület elnöksége, élén Dr. Glück Samuné elnökönél fáradságot nem ismerő buzgósággal s őszinte, szép sikerrel is oldotta meg a nehéz feladatot.

Dr. Glück Samuné már évek hosszú sora óta rendezi a nőegyleti estélyeket. Ha azok díszes sorára visszaillesztünk, lehetetlen nem konstatalnunk, hogy mégis az idejü estélyvel az elnökönél valósággal önmagát győzte le.

A konferenciát nehéz tisztét Riebel Károly lo-

vat töltötte be, aki egyébként e lap állandó kritikusa s ily minőségben e helyen már sokszor kellemetlenkedett. A midőn a jelen alkalommal a kritikus pálcáját elkölcsönöztük tőle, tettük ezt annak reményében, hogy ezuttal majd alaposan végig suhíthatunk rajta. Sajnos, Riebel beigazolta, hogy sokkal jobb konferenciát, mint kritikus (ezzel ugyan még nem sokat mondunk) s így bármennyire fáj is, kénytelenek vagyunk elismerni, hogy igen ügyesen, izléseken oldotta meg feladatát. A műsor egyes pontjait felette szellemes, elmés és bár közvetlen, de mindég választékos és magas színvonalú előadással vezette be, a közönség közbeszólásaira pedig talpraesetten ríposztírozott, s állandó jókedvben tartotta hallgatóságát.

Igen kedves előkép vezette be a műsört. Egy sereg bájos gyermekarcot csoportosított csodaszép képbe Csuk Ilma. Nem tudjuk, kitűnő ízlésű dícsérjük-e, mellyel a képet s annak dekorációját egybeállította, vagy azt a páratlan kitartást és türelmet, melynek segítségével pompásan fegyelmelte rakoncátlan kis csapatát.

Ezután Füzesséry Gizi „A rózsza” című monológot adta elő. A kedves kis szöveg nagyon jól illett az előadó egyéniségéhez s a közvetlenség és természetes báj, mellyel azt eljátszotta, sok tapsot szereztek számára.

Barnai Ödön és Klein Miksa a „Lord Spleen” című kis jelenetet játszották el, oly sok tehetséggel, hogy előadásuk hívatásos színészeknek is büszkeségére vált volna.

A műsor következő száma szavallat volt. Berkovics Sándorné finom poentírozással s komoly, őszinte hatással adta elő Jókai „A lengyelek fehérasszonya” című költeményét. A vers belső szépségeit nagy intelligenciával fogta fel, s mélyen átértett, kitűnő plasticitásu előadásával állandóan lekötötte hallgatóságát, mely feszült figyelemmel hallgatta s hálásan tapsolta meg a szép szavallatot.

Ezután „A tapintatlan ember” című bohócságot adták elő Füzesséry Gizi, Glück Erzi és Dr. Sötér Ödön. Mindhárman kitűnően oldották meg feladatukat, s ügyes előadásukon a közönség igen jól mulatott. Füzesséry Gizi játéka csak fokozta a tetszést, melyet már monológjával is el-ért, Glück Erzi pedig nyugodt, előkelő, s mindenek felett természetes és könnyed játékaival ért el nagy hatást. Kitűnően játszott a címszerepet Dr. Sötér Ödön, aki már ügyes maszkjával is nagy derűtséget keltett, s pompás játékaival a derűtséget állandóan ébren tartotta. Mindhárman sok megérdemelt tapsot kaptak.

Szünet után Egreczky Jolán énekelte. Nem is tudtuk, hogy teljes szerénységben ilyen kitűnő és

nagytehetségű énekművésznő él itt közöttünk. Műdalokat adott elő; legelőször a „Négy fekete ló” című dalt. Nagy terjedelmű, gyönyörű csengésű, friss hangja s az az érdekeltes, izléses, finom előadás, mellyel a dal szépségeit visszaadta, megtalálta az utat a szívekig. Hasonlóképp frappáns hatást ért el a „Fehérhaju öregasszony” és az „Élő halott” című műdalokkal. A közönség elragadtatással és valósággal tomboló tetszéssel fogadta a gyönyörű éneket s szünni nem akaró frenetikus tapsviharral ötször is „hogyan volt”-ot követelt.

A művészi énekhez méltó volt a kitűnő zongorakíséret s jól tudjuk, hogy e nélkül a legjobb hang sem juttathatja érvényre a maga szépségeit, míg a jó kíséret azt sokszorosan meghatványozza. Ezért külön elismeréssel kell megemlékeznünk Bereznyai Jánosné finom, diszkrét zongorajátékáról, s arról a nemes disztíngált ízlésről, mellyel a kíséret nehéz feladatát bravurosan oldotta meg, méltán osztóván a nagy elismerésben s a percekig zugó tapsviharral.

A műsor utolsó pontja „A karperec” című vígjáték volt, melyben Fröhlich Gitty, Füzesséry Irén, Barnai Ödön, Dr. Sötér Ödön és Tomkö Gyula oly kitűnő összjátékot produkáltak, amelyre igazán büszkék lehetnek. Fröhlich Gitty egy feltékeny fiatal asszony szerepét játszotta rendkívül bájosan és természetes könnyedséggel. Betétként igen kedves előadásban egy népdalt is énekelte, amelyért külön is óriási megérdemelt tapsokat kapott. Igen bájos és kedves kicsi asszony volt Füzesséry Irén is, aki a másik feltékeny feleség szerepét játszotta meglepő ügyességgel, a közönség állandó tetszése mellett.

Laborezy ügyvéd szerepét Barnai Ödön egy elsőrendű hívatásos színész minden ötletességével, leleményességével és rutinjával állandó derűtséggel mellett játszotta, míg Regezy földbírtokos szerepében dr. Sötér Ödön igen ügyes és elegáns volt, s valóságos kabinetalakítást produkált. Vezéry hirlapíró szerepét Tomkö Gyula nagyon ügyesen és rokonszenvesen játszotta.

Az egész előadás kitűnően sikerült s a közönség hálásan és igen sokat tapsolt a buzgó szereplőknek. A sugó felette nehéz tisztét Sztankó Kálmán kitűnően töltötte be. Kifogytunk már a megérdemelt dicsőre jézökből, mit mondjunk hát még róla, — hát lehellet-szerűen sugott. Az előadást reggelig tartó tánc és jókedv követte.

Ego.

VEGYES HIREK.

— **Sorozás.** A nagymihályi járás területére nézve a sorozás f. hó 3, 4 és 5-ikén az Aranybika szállodában tartott meg. A sorozó bizottság elnöke Thuránszky László, a közös hadsereg képviselője Gál János alezredes, a honvédség képviselője Danek Leo alezredes volt. Sorozásra fel volt híva 1188 állítóköteles és pedig 447 első, 335 második, 401 harmadik korosztálybeli, míg régebbi évekből 5 egyén. A felhívottak közül tényleg megjelent 350, ezek közül besorozott 120 és pedig 7 egy évi önkéntes, 1 papnövendék, póttartálékba helyeztetett mint családmentartó 5, fegyverképtelenek nyilvánított 69, újból sorozás alá fog kerülni 161 hadköteles. Az új véderőtörvény értelmében egy néptanító az eddigi két hónapos szolgálat helyett mint egyéves önkéntes soroztatott be.

— **Közgyűlés.** A nagymihályi kereskedők és gazdák köre Brunn Mór elnökle alatt március hó 29-én délután 3 órakor saját otthonában tartotta meg az évi rendes közgyűlését. Az elnöki megnyitót után a kör pénztárnoka tette meg a jelentését, mely után a közgyűlés a szokásos fölmentvényt megadta. Ezután a tisztújítás következett. A tisztjárás a választmány tagjaiban a következő változás történt: házangyvá egyhangulag Berkovits Sándor m. kir. adóosztály vezetője választották meg, míg könyvtárnoknak Singer Mátyás állami elemi iskolai tanító. A választmányba új tagokul dr. Guttman Lipót, Keller Dezső, dr. Lövy Mór és dr. Richtzeit Vilmos választották be. A közgyűlés az elnök lelkes életésével ért véget.

— **A rézműves cigányok Nagymihályon.** Az országszerte milliomos cigányok elnevezés alatt ismert rézműves cigányok városunkba érkeztek, megkapták a lakhatási és iparendélyt és a Petőfi-utca 18 szám alatt már műhelyüket is berendezték. Itt tartózkodásukat mintegy három három hónapra tervezik és már is megindult a városban és vidéken a munkakeresés. Biztosítékul a javítás végett átvett tárgyak tulajdonosainak arany pénzben adnak zálogot és gazdagságukat hirdetik a férfiak hatalmas ezüstgombjai és az asszonyaikon

— Bernát, megörlöttél?

— Menjen el! — ordított kétségbeesetten a szabólegény. — Maga az oka mindennek. Menjen el innen.

Nagy, fényes ollót rántott ki a zsebéből és ráfogta a párfogójára.

A pincérek megint figyelmessé lettek, látták, hogy valami készül, s mikor Vas Bernát felemelte az ollót, odarohantak.

— Menjen ki az ur innen — kiáltott a vendéglős Vanicsekre. — Nem ismerjük magát. Menjen, mert kirugom.

És Vanicsek Árpád megszegyenülten, legyőzötten sompolygott ki a Nyári Vigadóból.

V.

Másnap reggel a hordár verte fel álmából Vanicseket. Augapfel Mór állott az ágya előtt. Az arca dult volt, egész teste remegett.

— Vanicsek ur, borzasztó, ami történt. A Bernát, a Bernát átszurta a torkát. Ollóval, az ollójával, amivel dolgozott. Az egész lakás csupa vér. Iszonyu! Mindig mondtam neki, Bernát, hadd el ezt a bestiát. Szegény fiu nem hagyta. És ez lett a vége.

— Meghalt? — riadt rá Vanicsek.

— Nem tudom, most vannak ott a mentők.

A zenész felöltözött és elrohant a hordárral. A házat ahol a hordár lakott, a kora reggel dacára, felverte a szenczió. A folyosók telve voltak félig felöltözött emberekkel, akik szokásuktól eltérően nem ordítottak ezuttal, hanem suttogva beszéltek. Ezzel tisztelték meg a halált.

A lakás előtt kislirt szemekkel állt Matild kisasszony. Még úgy volt, ahogy tegnap este: cifrán, zöld selyem ruhában, ridiküllal a kezében.

— Mi történt? — fordult hozzá Vanicsek. — Hisz maga is ott volt, ott maradt még utánam.

— Igen, hát az Ágnes meg a szegény Bernát beszélgettek, aztán táncolni mentek ők is. A Bernátnak jó kedve volt. Kérdeztem tőle, hogy van, azt felelte „jól, nem leszek művész, szabó maradok.” Egyszerre elbűkült a mérsáros, pödörgette a bajszát, kivette a bugyellárisát és ezt mondta: „Hát választottál Ágnes? Ezt a szomorú kecskét választottad, akinek milliók vannak a torkában?” Nevetett és mindenki nevetett, aki hallotta. Erre az Ágnes fölön csókolta Bernátot és otthagya. Táncba kezdett a mérsárossal. Bernát nekiment, mire a mérsáros pofonütötte. Szétválasztották őket és a zürzavarban megszökött a pár. Szegény Bernát, megint hopen maradt. Itt találkozott vele, mikor már véresen feküdt az ágyban.

— Jaj, micsoda eset! — jajgat Augapfel. — Nem kapok több kvártélyost abba az ágyba. Az Isten büntessen meg minden . . .

Hogy kút akart az Istennel büntettetni Augapfelné az titok maradt, mert torkán akadt a szó. Kinyílt a szoba ajtaja, a mentő orvosok jöttek ki.

— Vége — mondta az egyik. — Majd eljön érte a halottszállítókosci.

Férfiak, nők újra sirva fakadtak és besodródtak a szobába. Ott feküdt az ágyban, az Ágnes ágyában fehéren, halottan Vas Bernát, a szép hangú szabólegény. Vastag, fehér, véres kendő csavarodott a torka köré, mintha örízne, hogy az agyongázolt lélekkel együtt el ne szálljon a gyönyörű szép tenorhang, az Augapfel kvártély büszkesége, Vanicsek Árpád reménysége Vas Bernát tragédiája.

(Vége.)

látható leginkább arany és ezüst pénzekből összeállított tömördek ékszer. Dicsékszenek is kincseikkel és szívesen mutogatják Európa minden országából származó arany pénzeiket. A temesvári származású rézművesek bejárták már jóformán egész Európát és utjukban megtanulták a magyaron kívül a franciát, német, román, orosz nyelvet, de értik a mi tónjaink beszédét is.

— **Gyászjelentés.** Vettük a következő gyászjelentést: „Gróf Lónyay Gáborné született Földváry Sarolta báróné, Báro Földváry Pál mint gyermekei, Pázmándy Dénes és özv. Lónyay Ödönné született Pázmándy Vilma testvérei. Gróf Lónyay Gábor veje, Báro Földváry Pálné menyje, ifj. gróf Lónyay Gábor, Lónyay Rózsa grófnő és gróf Pächta Rayhofen Parcyvalné született Lónyay Maria grófnő unokái fájdalomtól megtört szívvel jelentik özv. báro Földváry Sándorné született szomorú és somodori Pázmándy Szeréna urnónak f. hó 1-én este 10 órakor, életének 72-ik évében hosszas szenvedés után Deregnyn történt gyászos elhunytát. Drága halottunk tetemei Deregnyn április 3-án délelőtt 11 órakor a ref. egyház szertartásai szerint fognak megáldani, onnan Kápolnasnyekre szállítani és a családi sírkertbe örök nyugalomra helyezni. Áldás és béke hamvaira!”

— **A Nagymihályi Leányegyesület** részéről rendezendő, lapunkban már említett ingyenes ruhavarrás, műhímzés, ajour, monogram, sima és aplikáló tanfolyam f. évi május hó 5-én nyílik meg saját otthonában. Ezen három hetes kurzuson résztvevni óhajtok jelentkezzenek **Zboján** Rózsika egyesületi elnöknel. Ugyanitt tesszük közhírré, hogy az Egyesület 200 kötettel gyarapodott könyvtára a műhímzési kiállítással egyidejűleg f. évi április hó 15-én nyílik meg.

— **Halálozás.** Özv. **Veszperényi Józsefné**, született **Groffcsik Karolina** f. hó 2-án elele 76-ik évében Laborcsözön elhunyt. Temetése nagy részvét mellett pénteken f. hó 4-én ment végbe. Az elhunytban dr. **Veszperényi József** laborcsözgi kórorvos édes anyját gyászolja.

— **Kérelem. Mauthner Ödön** cs. és kir. udvari magkereskedő március hó 31-én egy Nagymihályban feladott és 23 K 70 fillérről szóló megrendelést kapott, de a megrendelő a nevével elfelejtette aláírni. Neveit kereskedő ezután kéri az illető megrendelőt, hogy nevét a nagymihályi postahivatal főnökével tudassa.

— **Társas utazás.** Svédországba, Norvégiába. Utirány: Budapest, Berlin, Stockholm, Trondhjem, Bergen, Kristiánia, Koppenhága, Hamburg, Berlin, Budapest. Mindenütt 2—3—4 napot töltünk s apróbb kirándulásokat teszünk a környék nevezetesebb helyeire, Trondhjemtől Bergenig a Fjordok közt hajón. Bergentől Kristiániaig Norvégia legszebb hegyi vasutonalán utazunk. Indulás Budapestről július 4-én. Az ut 26 napig tart s minden kiadást beszámítva teljes ellátással 580 koronába kerül. Jelentkezni lehet május 20-ig **László Béla** nál a Kassai Hírlap szerkesztőjénél és **Makfalvi Ferenc** felsőkereskedelmi iskolai tanárnál (Kassa; Mikses-utca 10.) akik szívesen küldenek részletes programot.

— **Szénásy Gyula** budapesti hírneves divat-áruház mintagyűjteménye megtekinthető, esetleg házhöz is küld **Jakubovits József** helybeli divat-áru cég

Felelős szerkesztő: **Dr. KALLAI JÓZSEF.**

Hirdetések.

259—1913. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Budapest IV. ker. kir. bíróság 1912. évi Sp. VI. 3553/4 sz. végzése következtében Dr. Löwy Mór nagymihályi ügyvéd által képviselt Discontó Bank javára 266 kor. 87 f s járulékaik erejéig 1913. évi márc. hó 6-án: foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 650 koronára becsült következő ingóságok, u. m. bolti áruk nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a nagymihályi kir. járásbíró-ság 1913. évi V. 187/2 számú végzése folytán 264 K 87 f. tőkekövetelés, ennek 1912. évi június hó 12. napjától járó 6% kamatai 1/8% váltódíj és eddig összesen 89 K 30 fil.-ben bíróilag már megállapított költs. er. N.-mihályban alperes üzletében leendő megtartására **1913. évi április hó 11-ik napjának** délutáni 1 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz-fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Nagymihály, 1913. március 30.

Fodor József, kir. bir. végrehajtó.

943—1913. végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sauhelyi kir. törvényszék 1912. évi 14549 és 14247 számú végzése következtében Dr. Tatray Dező ügyvéd által képviselt a Zemplénmegyei Kereskedelmi, Ipar, Termény és Hitelbank javára 9000 meg 6000 K s jár. erejéig 1912. évi auguszt. hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 3680 K-ra becsült következő ingóságok, u. m. állatok és gazdasági felszerelések nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a nagymihályi kir. járásbíró-ság 1912. évi V. 501/3 számú végzése folytán 9000 meg 6000 K tőkekövetelés, ennek különböző időtől járó 6% kamatai, 1/8% váltódíj és eddig összes bíróilag már megállapított költségeik erejéig, lzbugyán **1913. évi április hó 17. napjának** d. e. 11 órája és Sztárán leendő megtartására **1913. április 17-én** d. u. 1 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Nagymihály, 1913. április 1.

Fodor József kir. bir. végrehajtó.

Kitűnő zamatu

HEGYALJAI BOR

literenként **88 fillérért** kapható
IFJ. KALINOVSKY ADOLF
fűszer- és csemege-üzletében Nagymihályon.

773/913. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

Hovanyecz Józsefnek málcza lakos végrehajtónak k. Kepics András, Mihály, Mária és Anna vgt. szenedvök (képv. Hovanyecz Mihály gyám, petriki lakos) elleni végrehajtási ügyben a kérelem következtében a végrehajtási árverés 310 korona tőke, ennek 1909. december 3-tól járó 5% kamatai erejéig 41 K 74 fillér perbeli, 26 K 10 fillér végrehajtási már megállapított, valamint jelen kérvényűrt 27 K és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett a nagymihályi kir. bíróság területén lévő a petriki 105. sz. tjkvben A 339 hrsz. a. felvett 1014 (b) 2 hrsz. a. felvett ház, udvar és kertből B. 58 alatt Kepics András nagykoru, kiskoru Kepics Mihály, kiskoru Kepics Mária, kiskoru Kepics Anna nevén álló illetőségekre 317 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés által a bejegyzett szolgálmi jogok nem érintettek.

Az árverésre határidőül **1913. évi május hó 7-ik napjának d. e. 9 órája** Petrik község bírójának hazához tűzetik ki.

Árverési szándékozók tartoznak minden egyes ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 31 kor. 70 fillért készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés napjától számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 5% kamatokkal együtt a nagymihályi kir. adóhivatal, mint bírói letétpénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Vevő köteles a Vn. 25. §-a értelmében és esetében a hivatkozott szakaszban jelzett jogkövetkezmények terhe alatt a bánatpénzt lefizetni illetve kiegészíteni.

Az ingatlanjuttalékok a kikiáltási ár 2/3-ánál alacsonyabb áron eladotni nem fognak.

Vevő köteles az ingatlanokat terhelő s az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetékeket viselni.

Vevőnek a vételi bizonyítvány az árverés jogerőre emelkedése után fog kiadatni, amikor is a megvett ingatlan birtokába léphet, de a tulajdonjog javára csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog bekebelezeteni.

Ezen hirdetmény és feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóságnál és Petrik község előjáróságánál tekintethetők meg.

Az elrendelt árverés a fenti számú tjkvben feljegyeztetni rendeltetik.

Miről az érdekeltek értesítettek.

Nagymihály, 1913. február 25-én.

A nagymihályi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Garbinszky, kir. bíró.

Naponta friss teavaj

házhöz szállítva

kgmonként **3 korona 20 fillérért** kapható

Groszmann Mór sajtgyárosnál

Nagyszeretva., u. p. Pályin.

309/1913. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

Mikula György márk lakos végrehajtónak Frenák András márk lakos vgt. szenedvök elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 2900 K tőke, ennek 1912. évi november 10. napjától járó 6% kamatai, 180 K 73 f perbeli és végrehajtási már megállapított, valamint jelen kérvényűrt 75 K és a még felmerülő költségeknek, valamint az ezennel csatlakozottak kimondott Marsalkó Eleonóra 54 K 64 fillérből, Lefkovits Ignác 219 K és jár.-ból, Lefkovits József 160 K és jár.-ból, Samudovszki Mihálynak 300 K és jár.-ból, Feldman I. Dávid 150 korona és jár.-ból Kohn Dávid 1160 K és jár.-ból, a kassai jelzálogbank 900 kor. és jár.-ból, Kallai Márton 210 K és jár.-ból álló követeléseinek kielégítése végett a nagymihályi kir. bíróság területén lévő a márk 92. sz. tjkvben A 117/a hrsz. a. felvett B 2 alatt Frenák András vgt. szenedvök nevén álló illetőségre 42 korona, a márk 127 sz. tjkvben A 126 hrsz. alatt felvett s B 14 a. fentnevezett végrehajtást szenedvök nevén álló illetőségre 308 K, a márk 137. sz. tjkvben A 637/1/a hrsz. a. felvett s B 20 a. fentnevezett vgt. szenedvök nevén álló illetőségre 6 K, a márk 263 sz. tjkvben A 637/34/64/3 hrsz. a. felvett s B 2 alatt vgt. szenedvök nevén álló illetőségre 197 K, a márk 272. sz. tjkvben A 637/39/64/12. hrsz. a. felv. s vgt. szenedvök nevén álló B 2 a. illetőségre 262 K, a márk 307. sz. tjkvben A I. 621 hrsz. alatt felvett s B 33 a vgt. szenedvök nevén álló illetőségre 750 K, a márk 320 sz. tjkvben A 662/a hrsz. a. felvett s B 24 a. vgt. szenedvök nevén álló illetőségre 236 kor., a márk 467 sz. tjkvben A 495/2 hrsz. a. felvett s B I. a. vgt. szenedvök nevén álló illetőségre 580 K, végül a málcái 60 sz. tjkvben A I. 212/6 hrsz. alatt felvett s B 37 a. vgt. szenedvök nevén álló illetőségre 120 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés által a bejegyzett szolgálmi jogok nem érintettek.

Az árverésre határidőül **1913. évi április hó 21. napjának** d. e. 9 órája Márk község bírójának hazához, d. e. 11 órája pedig Málcá község bírójának házához kitűzetik.

Árverési szándékozók tartoznak minden egyes ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 4 K 20 f, 80 K 80 f, 60 f, 19 K 70 f, 26 K 20 f, 75 K, 23 K 60 f, 58 K és 12 koronát készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés napjától számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 5% kamatokkal együtt a nagymihályi kir. adóhivatal, mint bírói letétpénztárnál lefizetni.

Vevő köteles a bánatpénzt a Vn. 25. §-a értelmében és esetében a hivatkozott szakaszban jelzett jogkövetkezmények terhe alatt nyomban kiegészíteni.

Az ingatlanjuttalékok a kikiáltási ár két harmadánál alacsonyabb áron eladotni nem fognak.

Nagymihály, 1913. február 1-én.

A nagymihályi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Garbinszky, kir. bíró.

DZSUPPA ISTVÁN

ELSŐRANGU URI- és NŐI CIPÉSZ

NAGYMIHÁLY., Kazinczy-utca 7. szám. (Henzelmann-féle ház.)

Készít mérték szerint

URI- és NŐI CIPÓKET

angol, francia és magyar modell szerint.

Fájós lábakra és lúdtalpakra nagy gondot fordítok. — Kizárólag csak kézi munka.

Sürgős rendelések 24 óra alatt készülnek.

A n. é. közönség pártfogását kéri

Dzsuppa István

uri- és női cipész.

Ungvári Gránitbánya és csiszológyár . Ungvár.

Interurbán-telefon 113.

SAJÁT GRÁNITBÁNYA.

Interurbán-telefon 113.

Fekete gránitsiremlékek, szegélyek, sirfedelek, épület munkák stb. stb.

Egyedüli magyar nagy üzem az egész országban.

641/913. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

Rosenberg Ignác nagymihályi lakos végrehajthatónak ismeretlen tartózkodású Mojzes János vgt. szenvedő (képv. Fröhlich Gyula nagymihályi lakos, ügygondnok) elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 148 K 64 f tőke, ennek 1911. április 7-től járó 5% kamatai, 106 K 74 f perbeli, 24 K 20 f végrehajtási már megállapított, valamint jelen kérvényért 21 K és a még felmerülendő költségeknek, valamint az ezennel csatlakozottnak kimondott Hozspodár Mihály 600 K, s jár.-ból álló követelésének kielégítése végett a nagymihályi kir. jbiróság területén lévő, a nagymihályi 1106 sz. tjkvben A f 931/35 hrsz. alatt felvett s B. I. a. Mojzes János neven álló illetőségre 1686 K ezennel megállapított kiállítású árban elrendeltetik.

Az árverésre határidőül **1913. évi április 30. napjának d. e. 9 órája** a nagymihályi kir. jbiróság tkvi helyiségéhez tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kiállítású árának 10%-át, vagyis 168 K 60 fillért készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni.

Vevő köteles a Vn. 25. §-a értelmében és esetében a hivatkozott szakaszban jelzett jogkövetkezmények terhe alatt a bánatpénzt nyomban kiegészíteni.

Az ingatlanjuttalékok a kiállítású ár $\frac{2}{3}$ -nál alacsonyabb áron eladatni nem fog.

Nagymihály, 1913. február 17.

A nagymihályi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Garbinszky kir. jbiró.

Tavaszbuzát,

Hanna, Podigree, Chevalier vetőmag
árpát és vetőmag zabot, bükkönyt s
löhere magot ajánl **Widder Lázár cég**
Nagymihályon. :: :: :: ::

INGER Co. varrógép rt. helyben műhimzési kiállítása és ingyenes tanfolyama.

A SINGER Co. varrógép rt. a nagymihályi leányegyesület termében május hó 5-től 21 napra terjedő **INGYENES** műhimzési tanfolyammal egybekötött

nagy műhimzési kiállítást

rendez. A kiállított műhimzési tárgyak az eredeti SINGER varrógépen lettek előállítva s a műhimzési technikát mindenben feltűntetik.

Ezen műhimzési tanfolyam kiterjed ruhavarrás, lapos himzés, ajour, monogram, szmírna, applikálás és **harisnya stoppolásra** is. — Az említett technikában **ingyenes** oktatást nyújt az alulírott cég Budapestről egy kiküldött szaktanárnő által. Mindenki könnyen elsajátíthatja. Már az első két nap alatt szép eredményt érhet el műhimzésben. A kiállítási tárgyak nem eladásra szánvák s a kiállítás tisztelt látogatói varrógép vételre nincsenek kényszerítve.

Kiváló tisztelettel

SINGER Co. varrógép r. t.

KOLLARIT-BÖRLEMEZ

kaucsuk kompozitívával bevont ruganyos, viharbiztos és időtálló szagtalan fedéllemeze.

A jelenkor legjobb tetőfedéllemeze.

Régi zsindeletetők átfedésére kiválóan alkalmas. — Sem mázolni, sem mészlével bekenni nem kell.

Nagymihályon kapható:

LÖFFLER NOA vaskereskedőnél.